

در ۲۲ اردیبهشت سال ۱۳۸۰ در شاهین شهر اصفهان متولد شدم و نزدیک به ۶ سال است که در تیم های ملی فوتبال ایران در رده های مختلف بازی می کنم. پدرم فوت کرده است و من بامادرم در ایران زندگی می کردم. در دبیرستان رشته ریاضی فیزیک خواندم و بعد از لژیونر شدنم هنوز فرصت شرکت در کنکور را پیدا نکردم و فعلاً مشغول تحصیل نیستم. از ۹ ماه قبل نیز به تیم کوناک بلدی اسپور ترکیه پیوستم و در این تیم بازی می کنم. پیش از پیوستن به سوپرلیگ فوتبال زنان ترکیه و حضور در این تیم ترکیه ای نیز ۴ سال در تیم ذوب آهن اصفهان حضور داشتم.

دختر لژیونر فوتبال ایران در گفت و گو با «ایران ورزشی» درباره دغدغه های این روزهایش می گوید

گلنوش خسروی: برای ایران دلواپسم

پرتو جغتایی

Parto Joghthaei

حالا دیگر شرایط مانند ۱۰ سال و حتی ۵ سال گذشته نیست. روزهایی که شاید هنوز برای خیلی از اهالی ورزش فوتبال بازی کردن زنان، امری عجیب تلقی می شد و مدام باید از تکرار این عبارت که «دختر و چه به فوتبال؟» دندان به جگر می گذاشتیم و سکوت می کردیم. حالا اما دیگر فوتبال زنان ایران جای خود را در بین اهالی ورزش پیدا کرده است. حالا که دختران فوتسال ایران در صدر آسیا می درخشند و دختران فوتبال بارها در میادین بین المللی نشان دادند که با وجود تمام چارچوب ها و محدودیت هایی که آنها را از دیگر زنان فوتبال جهان متمایز می کند، حرف هایی برای گفتن دارند. شاید برای همین باشد که دیگر آنقدرها هم تعجب برانگیز نیست وقتی می شنویم، یک دختر فوتبالیست ایرانی در سوپرلیگ فوتبال زنان ترکیه حضور دارد و از مهره های ارزشمند تیمش نیز به شمار می رود. «گلنوش خسروی» که درخشش خود را از تیم فوتبال نو جوانان ایران آغاز کرد، این روزها در تیم «کوناک بلدی اسپور» ترکیه توپ می زند. دختری که تنها با ۱۸ سال سن توانست لقب جوان ترین لژیونر فوتبال ایران را از آن خود کند. با گلنوش که دوستانش او را نینمار خطاب می کنند، به گفت و گو نشستیم تا از حال و هوای تجربه جدیدش برای مان بگویید.

از ماجرای لژیونر شدنش برای مان بگو.

خب این اولین باری نبود که از سوی یک تیم خارجی به من پیشنهاد داده می شد. سال های قبل هم دعوتنامه هایی داشتم اما آقای آذری مدیرعامل ذوب آهن با رفتن من مخالف بودند و دلیلش هم این بود که چون هنوز ۱۸ ساله نشدم بهتر است کنار خانواده ام بمانم. در نهایت ۴ سال در تیم ذوب آهن ماندم و آقای آذری در این مدت همیشه من را حمایت کرد و من مدیون زحماتش هستم. بعد از اینکه ۱۸ ساله شدم با رفتن من موافقت شد و من به این تیم ترکیه ای پیوستم.

بعد از ۴ سال جدا شدن از ذوب آهن سخت نبود؟

خب قطعاً خیلی سخت بود. من بهترین روزهای ورزشی ام را در تیم ذوب آهن گذراندم و اینکه از این تیم خداحافظی کنم برایم آسان نبود. حالا تمام تلاشم را می کنم که به عنوان عضو کوچکی از مجموعه ذوب آهن نماینده قابل قبول و شایسته ای برای شان باشم. هر چند بعد از رفتن من از ایران آقای آذری از ذوب آهن رفتند و در حال حاضر این تیم مانند قبل حمایت نمی شود و من همیشه دل نگران تیم زنان ذوب آهن هستم.

از شرایطت در ترکیه راضی هستی. با توجه به اینکه تنها ۱۸ سال داری و از خانواده دور شدی؟

خب من برای جدا شدن از خانواده و دور شدن از کشورم سن کمی داشتم اما تیمی که در آن بازی می کنم تیم بسیار حرفه ای است و شرایط را به طور کامل برای لژیونرهایش فراهم کرده است. من در خانه ای که تیم برایم تهیه کرده زندگی می کنم و حتی غذاهایی را که خود مسئولان تیم برای مان می فرستند می خوریم و ساعت

خواب و بیدار شدن و... همه بر اساس برنامه است. در واقع کاملاً مانند یک ورزشکار حرفه ای زندگی می کنم. توجه و اهمیت مسئولان تیم باعث می شود شرایط آسان شود. تمام فکر و ذکر من فوتبال، تمرین و مسابقات است و هیچ دغدغه دیگری ندارم.

برخورد مردم ترکیه و هم تیمی های تو چطور بود؟

از روز اول رفتار بسیار خوبی با من داشتند و این باعث شد هرگز احساس تنهایی و غربت نکنم. روز اول مربی تیم در فرودگاه به استقبال من آمد و از همان روز اول تا همین امروز همیشه هوای من را داشت و با من با محبت و احترام برخورد می کرد.

مشکل زبان نداشتی؟ در واقع چطور با هم تیمی های ارتباط برقرار می کردی؟

خب اوایل خیلی سخت بود چون ترک ها کمتر به زبان انگلیسی صحبت می کنند و من انگلیسی صحبت می کردم و ترکی بلد نبودم. دو ماه اول سر تمرین مترجم داشتم اما بعد از دو ماه زبان ترکیه ای را یاد گرفته ام و حالا که بعد از ۹ ماه در ترکیه هستم می توانم تا حدودی ترکیه ای صحبت کنم. هم تیمی ها هم چون من کوچکترین بازیکن تیم هستم همیشه حواس شان به من هست.

بین فوتبال زنان در ایران و ترکیه چه تفاوت هایی وجود دارد. از نظر فنی و نحوه برگزاری مسابقات و...؟

سطح لیگ زنان در ترکیه واقعاً بالا است. تمرینات بر اساس مدت روز دنیا است و بازیکنان علاوه بر تمرینات گروهی که دارند در زمان هایی که برای شان مقرر شده است، تمرینات انفرادی هم دارند. برنامه غذایی هر بازیکن منحصر به خودش و بر اساس شرایط بدنی آن بازیکن است. هر تیمی در سوپرلیگ ترکیه اجازه دارد ۵ بازیکن خارجی داشته باشد و این سطح تیم ها را بالا برده است. هر تیم اسپانسر مخصوص دارد و از نظر تبلیغاتی همه چیز بر اساس اصول پیش می رود. مسابقات گاهی پخش زنده می شود. خب واقعیت این است که لیگ فوتبال زنان ایران برای رسیدن به این سطح هنوز خیلی جای کار دارد و باید بگویم اصلاً قابل قیاس نیست.

مبلغ قراردادها چطور؟

خب مبلغ قرارداد بستگی به سطح فنی بازیکنان متفاوت است اما نکته قابل توجه این است که سر وقت پرداخت می شود اما در ایران گاهی مبلغ قرارداد بازیکنی ۲ میلیون تومان است اما پرداختش ماه ها و حتی شده یک سال به تعویق می افتد!

راستی چرا در بین این همه رشته ورزشی، فوتبال را انتخاب کردی؟

شروع فوتبال من خیلی اتفاقی بود. وقتی کلاس سوم ابتدایی بودم مدرسه ما تصمیم گرفت یک تیم فوتسال را به مسابقات منطقه ای اعزام کند و نفرت کافی نداشتم. آن زمان یکی از همکلاسی هایم من را به عنوان یار ذخیره و فقط برای اینکه نفرت آن تیم تکمیل شود، معرفی کرد. من به همراه آن تیم به مسابقات رفتم و در یک مسابقه به دلیل مصدوم شدن بازیکن اصلی، من به میدان رفتم و آن روز توانستم به خوبی بازی کنم و مورد توجه مربیان

قرار گرفتم. در پایان آن مسابقات هم من خانم گل شدم و همین موضوع برای من به انگیزه ای تبدیل شد که به فوتبال جدی تر بپردازم. تلاش زیادی کردم و باتوجه به اینکه فوتبال بازی کردن برای زنان در ایران شرایط خاصی داشت و همه باشگاه ها و سالن های ورزشی این رشته را نداشتند، سختی زیادی را تحمل کردم اما در نهایت با حمایت مادرم و البته خواست خدا توانستم به جایگاهی که برای خودم متصور می شدم، برسم.

به رشته دیگری هم علاقه داشتی؟

قبل از فوتبال همیشه به رشته های انفرادی به ویژه کاراته علاقه داشتم اما علاقه به فوتبال جهت زندگی ورزشی من را به سمت این رشته برد و من تمام تمرکز معطوف به فوتبال و پیشرفت در این رشته شد.

اوقات فراغت خود را در ترکیه چگونه می گذرانی؟

خب ما اغلب زمان ها را تمرین و مسابقه داریم اما اگر زمان خالی داشته باشیم به همراه هم تیمی ها و دوستانم بیرون می رویم و گشتی در شهر می زنیم. از میر شهر زیبایی است و تماشای مناظر طبیعی در این شهر لذتبخش است. خیلی از زمان های فراغت را هم در خانه استراحت می کنم چون واقعاً فشار تمرینات بالاست و احساس می کنم نیاز دارم استراحت بیشتری داشته باشم.

برای تماشای مسابقه به استادیوم فوتبال در ترکیه هم رفتی؟

یک بار رفتم. شهر از میر یک تیم فوتبال مردان دارد که یک بار برای تماشای مسابقه این تیم به استادیوم رفتم. دو بار هم بازی تیم ملی زنان ترکیه با تیم ملی هلند و سوئد را از نزدیک تماشا کردم. بازی دوستانه بود اما استادیوم تماشاگران زیادی را در خود جا داده بود و بازی خیلی جذابی هم از آب در آمد.

خود تو فوتبال مردان را دنبال می کنی و طرفدار تیم خاصی هستی؟

خب طبیعتاً برای بالا رفتن سطح فوتبالم و البته به دلیل علاقه شخصی از هواداران و دنبال کنندگان فوتبال هستم. البته از زمانی که به ترکیه آمدم کمتر می توانم مسابقات را تماشا کنم چون فرصت کمتری دارم و هم اینکه تلویزیون مسابقات زیادی را پخش نمی کند اما خب پیگیر نتایج شان هستم. در ایران طرفدار تیم ذوب آهن بودم و البته برای اولین بار اعتراف کنم که بین استقلال و پرسپولیس، طرفدار پرسپولیس هستم!

فرصت آشنایی هم داری؟

مسئولان باشگاه معمولاً مایحتاج اولیه مواد غذایی برای مان می آورند اما فقط وعده صبحانه را خودم بر اساس برنامه درست می کنم. شام و ناهار را خود باشگاه برای مان می فرستند. گاهی که دلتنگ غذاهای ایرانی می شوم دستور پختش را از مادرم می پرسم و درست می کنم. در ایران اصلاً آشپزی نکرده بودم.

غذاهای ترکیه ای را دوست داری؟

خیلی زیاد. به نظر من غذاهای ترکیه بی نهایت خوشمزه هستند.

چند وقت یک بار به ایران سفر می کنی؟

در این ۹ ماه به ایران نیامدم. فقط ۱۰ روز برای اردوی تیم ملی به تاجیکستان رفتم و دلتنگی برای مادرم تقریباً بزرگترین ناراحتی این روزهای من است.

از ویروس کرونا و شرایطی که در ایران بعد از شیوع این بیماری پیش آمده است، خبردار شدی؟

اخباری که پیرامون این ویروس شنیدم بسیار نگرانم کرده است. البته در ترکیه هم این ویروس خطرناک شده است اما اصلاً به اندازه ایران وضعیت خطرناک نیست و قرنطینه و شرایط اینچنینی رخ نداده است. مردم ترکیه زندگی روزمره و عادی مثل همیشه را دارند. البته دوستان ترکیه ای از من درباره کرونا در ایران سؤال می کنند و اخبار شیوع این بیماری در ایران در ترکیه هم به شدت پخش شده است. راستش را بخواهید خیلی نگران خانواده و دوستانم در ایران هستم و امیدوارم هر چه زودتر خبرهای خوبی از کشورم بشنوم و من هم بتوانم با تمام شدن لیگ به ایران بازگردم و این ویروس هم ریشه کن شود. من این روزها به شدت دلواپس ایران هستم.

خبردار شدی که لیگ فوتبال زنان ایران هم به دلیل کرونا لغو شد؟

بله از طریق دوستانم این را شنیدم و فکر می کنم که این تعطیلی به سطح فنی لیگ ضربه خواهد زد. دور بودن تیم ها و بازیکنان از شرایط مسابقه اصلاً اتفاق خوبی نیست و مشکل ساز خواهد شد و شاید حتی برنامه تیم های ملی زنان را هم با مشکل مواجه کند. شنیده بودم که لیگ امسال خیلی لیگ خوبی بوده و این تعطیلی ناراحت کننده اما در نهایت باید به این توجه داشت که سلامتی از همه چیز واجب تر و مهم تر است. امیدوارم مردم ایران اوضاع را درک کنند، رعایت کنند تا این بحران عبور کند. مسئولان هم بیشتر به فکر مردم باشند و هر چه که می توانند برای این اتفاق تلخ انجام دهند تا سلامتی به ایران بازگردد.

حالا که در روزهای پایانی سال ۹۸ هستیم، برای مان بگو بهترین و بدترین خاطره تو از سالی که رو به پایان است، چه بود؟

خب بهترین اتفاق که بدون شک حضورم در سوپرلیگ ترکیه بود. اتفاقی که برای من در ۱۸ سالگی رخ داد و باعث شد زودتر در مسیر حرفه ای شدن قدم بردارم. همیشه خدا را شاکر هستم که این فرصت را پیش روی من قرار داد. بدترین اتفاق این سال هم از دست دادن عمو و مربی عزیزم بود. اتفاقی که هنوز هم نمی توانم باور کنم و هنوز داغ آن در دلم تازه است اما خب زندگی هر روزش برای ما یک درس است و باید از همه اتفاقات خوب و بد تجربه کسب کرد.

سال ۹۹ را با چه چشم اندازی آغاز خواهی کرد؟

من به رویا داشتن و دنبال کردن یک هدف بزرگ اعتقاد دارم. من برای رویاها و اهدافم برنامه ریزی می کنم و برای رسیدن به آنها قدم برمی دارم و تلاش می کنم. ایمان دارم که سال پیش رو هم برای من آجستن اتفاقات بسیار خوب و مهمی است. تلاش من در سال جدید این خواهد بود که از تمام دقیق بهترین بهره را ببرم و لحظه ای را برای رسیدن به رویاهایم از دست ندهم.